

Sigurno jeste:

29

LIKOV I REVOLUCIONARA I NOB-e

ODIĆ F. IVICA

Poznato je da je pre i u toku okupacije porodica Odić u cjelini bile na strani naprednih snaga u našoj zemlji koje je predvodila KPJ. Tako je još na osnivačkom kongresu Soc. rad. partije /komunista/ kao delegat soc. rad. partije BH učestvovao Odić Franjo. Kasnije svi njegovi sinovi i kćeri u najranijoj mladosti /kao po nekom nepisanom pravilu/ prišli naprednom radničkom pokretu koji je prvodila KPJ. Tako su još u predratnom periodu Slavko, Ivica, Zvone Cica /kasnije/ Zdeno, Šaco, Fipo uzeli aktivnog učešća u radu naprednih omladinskih organizacija u Bihaću i B. Luci ili u NOB-i već prema tome gdje su se nalazili i gdje im je otac (Franjo) bio sa službom.

Iako je od svih njih Slavko bio najizrasliji komunista ipek se u mnogo čemu / u karakteristikama-ličnim osobinama / od svih njih izdvaja IVICA, koji se po završetku osnovne škole upisao u zanatsku / sada industrijsku / školu i uspješno je završio. Pošto su /radi brojne porodice / roditeljske mogućnosti oko školovanja bile ograničene, to se Ivica po završetku zanatske škole zaposlio u tada poznatom inostranom preduzeću "Batinjon" koje je obavljalo radove na terenu Bihaća-Gazina-Krupe i drugih mjesta ovog kraja. U ovom preduzeću kao već napredni omladinac Ivica je stupio u vezu sa mnogim radnicima koji bi bili članovi KPJ, SKOJ-a ili URS-ovog sindikata. U dogovoru sa njim organizuje štrajkove, protestne zborove i druge skupove gdje dolazi u sukob sa policijom koja ga i ako vrlo mlad hapsi i zatvara u poznati Bihački zatvor "Kulu" gdje je imao i prvo "policijsko krštenje". Posle toga jedno vrijeme odlazi na rad u Drvar gdje se učlanjuje u napredno-radničko sportsko društvo "Borac" Drvar čiji je član bio do 1939 godine.

Pošto su mu roditelji premješteni u B. Luku to se Ivica u toku 1939 godine upisuje u neovotvorenu STS u B. Luci. Pošto je već bio poznat mnogim aktivistima radničkog i naprednog pokreta u B. Luci to u dogovoru sa Mažar Ivicom uzima najaktivnijeg učešća u organizacionom oblikovanju aktiva SKOJ-a na STS, da bi na nalogu mjesnog komiteta SKOJ-a bio jedan od osnivača "Literarnog udruženje" u ovoj školi čiji je bio predsjednik sve dok ovo udruženje nije rasturano od školskih vlasti na zahtjev i intervenciju policije. Sigurno je da je Ivica u to vreme tj. od 1939 g. pa na dalje zaista bio omladinac od kojije tj.

jedna od najistaknutijih i najdinamičnijih ličnosti omladinskog pokreta u B. Luci. Ne samo za to što je bio primeran i uredan djak već za to što je nenametljivo i ne samo njemu svojetven način okupljao i organizovao mnoge omladince/ iz škole ili stambene četvrti/ koje je politički orjentisao da bi isti što pre bili primljeni u SKOJ. Radi svojih privlačnih karakternih osobina bliskih osobina uz to još hrabar i odlučan/ kad je trebalo fizič. obračunavanje /rado je priman u svaku sredinu. Sve ove njegove pozitivne osobine koristio je njegov aktiv pri organizovanju raznih omladinskih i drugih skupova u gradu. Tako je bio organizator ili učesnik omladinskih i dr. skupova na: Starčevići., Šehitlucima, Suturliji, Vrbanji, Vršacu Traapistima, Slatini ili u kućama: Svojoj, Djumrukčića, Kararića, Karakogovića, Jovetića, Selmana ili na drugim skrivenim mjestima u gradu. Pored rasturanja raznih brošura, knjiga, letaka i drugih publikacija KPJ ili URS-ovih sindikata često je radio na umnožavanju i širenju istih. Bio je organizator poznatih javnih "čajanki-igranki i sl. priredbi" SPŠ sa odabranim programom pripremljenim od mjesnog komiteta SKOJ-a ili članova KPJ zaduženih za rad sa omladinom. Kao takav i sam je primljen u KPJ ali je neposredno pred rat početkom 1941 godine bio uhapšen/nakon jedne provale oko prenosa šapirografa/ te je posle sprovedene istrage predat sudu za zaštitu država. Međutim usledila je okupacija zemlje i tek pošto su čuvari zatvora biv. policije nagustilo/pobegle/ od ovih zatvora Ivica je sa drugovima /E. Jurinčićem, bratom Slavkom, Kararičem/ izišao iz zatvora. PO izlasku iz zatvora uočio je da se nova vlast tj. ustaše /biv. križari sa kojima se takodjer sukobljavao/ okomile na Srbe, Jevreje i Cigane koje su bezrazložno hapsili i deportovali. Predosjećao je da će ubrzo doći red i na komuniste pa je radi toga odlučio da emigrira u SSSR. O svemu ovome bio je upoznat i Ivica Mažar/koji je najčešće kontaktirao sa njime/ i prije nego je sa grupom/Selmon Albert "Pišta" i Selman Jusuf "Crni/ krenuo od Ivica Mažara je primio neku poruku za jednog aktivistu u već okupiranom Beogradu. Sa pomenutom grupom koja je krenula u pravcu Bessarbijе 30 aprila 1941 g. Ivica je stigao do Beograda odnosno Pančeva /išli su peške, autom. vozom/ uz lažno prikavljene /kupljene/ legitimacije NDH. Nakon što je u Beogradu predao pšamenu poruku krenuli su u pravcu Pančevačkog mosta i pošto su isti blokirali Nemci /a imali propusnice NDH tu već ne važeće/ to su pokušali na desnoj strani Dunava u blizini Pančevačkog mosta pronaći neki akelski prelaz. Međutim, što su išli dalje to su bile jače i češće koncentracije Nemaca radi čega su se

morali vratiti u Beograd gdje su ostali 2-3 dana dok se nisu uspjeli /ilegalno/ prebaciti u Zemun tj NDH a potom u B.Luku putujući najčešće pješake, radi čega je putovanje trajalo 2-3 dana. Vrativši se u Bluku Ivica se polulegalno kretao u gradu/jer su već tada usledila neka hapšenja/ sve do juna 1941 god. Međutim, kada je 22 juna 1941 godine došlo do očišćenja sukoba SSSR-Njemačka istog dana je došla grupa ustaških agenata da njega i starijeg brata Slavka uhapsu. Agenti su ih zatekli u kući sa grupom aktivista koji su neslučajno tu zatekli. Kada su im agenti saopštili razloge dolaska ova su upitali agente dali onda treba da se spremu. Kada su im agenti rekli-da požure ova su/Slavko i Ivica/ ušli u svoju sobu koja se nalazila do baš- te i pošte su za sobom zatvorili vrata sobe, ne čekajući ni sekunde iskočili su bez ikakve lične opreme kroz prozor, a zatim preko dvorišnog zida izašli na okalu Vrheca, a potom krenuli u pravcu kuće Nike Jurinčića i bratče Kažar u Mejdanu i obavestili ih o hapšenjima. Tako su i drugovi Jurinčić Niko, Kažar Josip "Bođa", Ivica i Braco izbegli hapšenja odlaskom u strugu elegantnost ili u Sumu /Starčević/. Grupa agenata čekala je minut-dva u predsobiji što je Ivici i Slavku bilo dovoljno/pogotovo za ostale drugove koje su obavestili i Hapšenju/ pa da agenti ustaškog redarstva ovog puta pretrpe potpun neuspjeh u lovu na komuniste u junskim i julekim danima 1941 god. Pošto su još neki drugovi u tome uspjeli to je od svih drugova formirana veća grupa /komunista/ koja je imala znatnih poteškoća oko namještaja i ishrane, te je odlukom Višeg Part. rukovodstva jedan dio drugova prebačen i vraćen u strogu ilegalnosti u B.Luku ili na druge terene, već prema tome gdje ko nije bio kompromitovan. Ivica je vraćen u grad i jedno vrijeme se skrivao kod naše kuće /štali/ gdje je također dolazio i Slavko- da bi avgusta 1941 godine nakon što mu je obezbjedjen pištolj i municija počeo definitivno u NOJ jer smo od jednog saradnika NOJ-a iz operata red. ravnateljstva /Jole Fube/ obavješteni da je od njih Ivica prinjeđen u grad i da za njime traže više agenata.

Re stupanju u prve partizanske jedinice /vodeve/ vršio je razne odgovorne dužnosti učestvujući u mnogim borbama protiv okupatora i domaćih izdajnika u zemlji. U toku IV neprijateljske ofenzive i Ivica Odic "Ića" je u jednoj od tih dramatičnih borbi položio svoj mladi život.

Prema tome nesumnjivo je da je "Ića" jedna od najavetlijih ličnosti naprednog antifašističkog pokreta u B.Krajinu, jer je čitav svoj život i sve svoje umene i fizičke sposobnosti žrtvovao za NOB-u.

Sart fašizmu sledi narod!

Jun 1951 godine

Selman A. Jusuf, oficir
JNA.
Ul.M.Pocerca br121 Beog.